

INDLEDENDE DOKUMENTANALYSE I EVALUERING AF VEJLEDNINGSINDSATSEN

- DELRAPPORTERING I

15. august 2007

Trine Juul Røttig
Christina Viskum Larsen

Indhold

1. INDLEDNING	3
2. VEJLEDNINGSINDSATSENS BAGGRUND OG MÅL	3
HISTORIK	3
BEGREBSAFKLARING	4
MÅL FOR VEJLEDNINGSINDSATSEN	5
MÅLGRUPPE FOR VEJLEDNINGSINDSATSEN	6
3. RAMMEN OM VEJLEDNING PÅ PIAREERSARFIIT OG BRANCHESKOLERNE SAMT VGU	6
OPSTARTEN AF VEJLEDNINGS- OG INTRODUKTIONSCENTRE	6
BRANCHESKOLERNE	8
VEJLEDERGRUNDUDDANNELSEN	9
4. OPSAMLING PÅ ANALYSE	9
BILAG 1: DOKUMENTOVERSIGT	12

1. Indledning

Herværende dokumentanalyse har til formål at indfange de forventninger, ønsker, mål og krav til vejledningsindsatsen, som de kommer til udtryk i politiske redegørelser, oplæg og målsætninger samt grundlæggende dokumenter for Vejledergrunduddannelsen, Piareersarfiit og Brancheskolerne, hvor vejledning indgår. Der er tale om en indledende baggrundsanalyse, som har til hensigt at pege på bagvedliggende intentioner med den aktuelle vejledningsindsats. Herunder baggrunden for oprettelsen af Piareersarfiit, Vejledergrunduddannelsen og tiltag inden for Brancheskolernes regi for at finde frem til, hvilken betydning, de på et administrativ/politisk plan kan siges at tilskrives i den nuværende vejledningsindsats rettet mod valg af uddannelse og erhverv.

Dokumentanalysen har dermed til formål at undersøge første evalueringsspørgsmål¹ som lyder, *hvilken ramme lovgivning og politiske målsætninger opstiller for vejledningsindsatsen og Vejledergrunduddannelsen i praksis*. For nærmere specifikationer omkring valg af dokumenter og metodiske overvejelser henvises til Evalueringsdesignet af 15. august 2007. En komplet liste over dokumenter er vedlagt som bilag.

2. Vejledningsindsatsens baggrund og mål

Historik

Nutidens vejledningsindsats på Brancheskoler og Piareersarfiit skal betragtes i et historisk perspektiv, hvor der siden kommunalreformkommissionens betænkning i 1994 og Uddannelsespolitisk redegørelse fra 1995 har været fokus på, at erhvervs- og uddannelsesvejledning for unge mellem folkeskole og ungdomsuddannelse skal effektiviseres og koordineres², at vejledning på arbejdsmarkedskontorer skal øges og målrettes både den enkeltes og erhvervslivets behov³, lige som kvaliteten af vejledningen skal højnes med henblik på at kunne opfylde det, der opleves som samfundets behov på uddannelses- og erhvervsområdet⁴.

Uddannelses- og erhvervsvejledningens kvalitet er i uddannelses- og erhvervspolitiske debatter gennem tiden blevet tildelt et væsentligt medansvar for afbrudte uddannelsesforløb og eksklusion fra arbejdsmarkedet. Blandt andet konstateres det, at medarbejderes manglende tid og uddannelse ofte fører til en situation, hvor egentlig vejledning omkring den enkeltes uddannelses- og erhvervs muligheder erstattes af hjælp til

¹ Evalueringens spørgsmål er bl.a. gengivet i evalueringsdesignets bilag 1 samt Kommissorium for evaluering af vejledningsindsatsen om valg af uddannelse og erhverv (SIIP, 2007).

² Uddannelsespolitisk redegørelse, Grønlands Hjemmestyre, maj 1995, s. 68.

³ Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00, s. 15.

⁴ Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre, DSA, 30. september 2002. J. nr. 48.22., s. 5.

administration i forbindelse med optagelse på uddannelser.⁵ Hermed indikeres det, at man fra politisk hold mener, at vejledningens kvalitet er forbundet med ressourcer i form af arbejdstid og kvalifikationer/uddannelsesbaggrund hos de medarbejdere, der varetager vejlederfunktionen. Yderligere specifikationer omkring, hvordan kvaliteten af vejledningen og vejlednings indhold kan gøres op, fremgår dog ikke eksplicit af de politiske redegørelser vedr. vejledning og erhvervs- og uddannelsesintroduktion. I det følgende ser vi nærmere på en mulig begrebsafklaring af vejledningen på baggrund af disse politiske redegørelser.

Begrebsafklaring

En nærmere begrebsafklaring af vejledningen fremgår af redegørelsen om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning fra 1998⁶. Ifølge denne er vejledning en overordnet betegnelse for uddannelses- og erhvervsvejledning. Mere specifikt beskrives det, at vejledning:

“omfatter individuel og kollektiv vejledning om alle forhold i forbindelse med valg af uddannelse og erhverv samt administration af ansøgninger om optagelse på uddannelser og kurser. Vejledningen kan deles op i vejledning af personlig og af faglig art. Som eksempel på personlig vejledning kan nævnes vejledning om, hvorvidt personen, der søger vejledning, vil være tilstrækkelig moden til at starte på en social uddannelse. Som eksempel på faglig vejledning kan nævnes vejledning om, hvilke uddannelsesveje personen bør følge for hurtigst muligt at påbegynde en sygeplejerskeuddannelse, hvis personen uden FSUA er startet på en social- og sundhedshjælperuddannelse.”⁷

Vejledning skal altså ses i et specifikt lys, nemlig som målrettet den enkeltes eller gruppens valg af erhverv og/eller uddannelse. I den forstand er der tale om at vejledningen har et overordnet forudbestemt mål, nemlig at den enkelte bliver afklaret omkring valg af enten en uddannelse eller et erhverv – herunder planlægning og administration af den nødvendige opkvalificering, der muliggør realiseringen af den enkeltes uddannelses- og erhvervsvalg.

Ser vi på den juridiske forankring af uddannelses- og erhvervsvejledning, er Hjemmestyrets bekendtgørelse på dette område dateret til 1982. Her beskrives vejledningen ligeledes som både individuelt og kollektivt rettet med det formål at forberede den enkeltes valg af uddannelse og erhverv i overensstemmelse med både den enkeltes ønsker og samfundets behov⁸. Her fremgår koordinering af vejledningsaktiviteter som et kommunalt og regionalt anliggende, lige som der gives bemyndigelse til at der nedsættes uddannelses- og erhvervsvejledningsudvalg under arbejdsmarkedsudvalget. Bekendtgørelsen er dog ude af trit med den

⁵ Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00, side 15.

⁶ Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00.

⁷ Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00, side 8, afsnit 3.3.

⁸ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 5 af 3. september 1982 om uddannelses- og erhvervsvejledning i Grønland. Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 5 af 3. september 1982 om uddannelses- og erhvervsvejledning i Grønland.

aktuelle organisering af vejledningsindsatsen i Piareersarfiit i og med udbudet af vejledningen her tildeles arbejdsmarkedskontorer, erhvervskonsulenter, folkeskolen og erhvervsuddannelsesinstitutionerne.

Mål for vejledningsindsatsen

I forhold til nærværende evaluering af vejledningsindsatsen på Piareersarfiit og Brancheskolerne, er det relevant at understrege, at vejledningsindsatsen fra politisk/administrativt niveau er placeret i netop denne erhvervs- og uddannelsesorienterede ramme. Set i dette perspektiv vil en vurdering af vejledningsindsatsen naturligt fokusere på, at flere, der gennemfører en uddannelse og kommer i erhverv er lig positiv udvikling. Dette vurderingsperspektiv bekræftes af de opstillede mål i oplægget *Fremgang gennem uddannelse og kompetenceudvikling*⁹ tiltrådt af Landstinget i 2004 og senere Landsstyrets forslag til uddannelsesplan fra december 2005¹⁰, hvor det overordnede mål er, at andelen af befolkningen, der har en kompetencegivende eller realkompetencegivende uddannelse, i år 2020 har bevæget sig fra at udgøre en tredjedel til to tredjedele.

Vejledningsindsatsen indtager dermed, ifølge politiske redegørelser, en afgørende rolle i et større uddannelses- og erhvervspolitisk arbejde, hvis mål er defineret som øget uddannelse og kompetenceløft i samfundet. Vejledningsindsatsen skal altså være med til at realisere følgende mål opstillet for første fase af førromtalte uddannelsesplan fra Landsstyret:

1. Optag på (real-)kompetencegivende uddannelser og studieforberedende ungdomsuddannelser øges med 100 i 2006, 400 i 2007, 600 i 2008 og 800 personer årligt fra 2009.
2. 2/3 af arbejdsstyrken har en kompetencegivende eller realkompetencegivende uddannelse i 2020
3. 30% af folkeskoleårgangene går direkte i uddannelse eller uddannelsesintroduktionsforløb i 2008.
4. 25 % flere fra en folkeskoleårgang skal optages direkte på en gymnasial uddannelse i 2008.
5. Gennemførselsprocenten på alle uddannelser skal fra og med optaget i 2005 være over 70%.
6. Øge efteruddannelsesindsatsen på arbejdsmarkedet og skabe incitament for arbejdsmarkedets parter til at bidrage og til at gøre denne efterspørgselsorienteret og dermed mere målrettet.
7. Skabe højere kvalitet og lavere produktionsomkostninger i uddannelserne ved stordriftsfordele, større faglige miljøer, bedre incitament og større behovsstyring af uddannelsesindsatsen.
8. Opbygge kompetenceudvikling til sektorer med vækst og/eller stor arbejdskraftefterspørgsel.
9. Sikre at der i højere grad skabes reelle uddannelses- og efteruddannelses tilbud til rent grønlandsksprogede.¹¹

Af disse målsætninger mener vi, at vejledningsindsatsen særligt har betydning i forhold til de første seks punkter. Det er dog ikke udelukkende vejledningsindsatsen på Piareersarfiit og Brancheskoler, der har

⁹ <http://www.nanoq.gl/upload/siip/fremgang%20gennem%20uddannelse%20og%20kompetenceudvikling.pdf>

¹⁰ <http://www.nanoq.gl/upload/siip/uddannelsesplanen061205endelig.pdf>

¹¹ <http://www.nanoq.gl/upload/siip/uddannelsesplanen061205endelig.pdf>, side 2-3.

betydning for udviklingen i et bredere perspektiv, men ligeledes folkeskolerne, de gymnasiale uddannelser, de videregående uddannelsesinstitutioner og arbejdsmarkedets partnere. I det følgende forsøges den politiske definerede målgruppe for vejledningsindsatsen afklaret.

Målgruppe for vejledningsindsatsen

I Redegørelse om Uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning fra 1998¹² defineres målgruppen for erhvervs- og uddannelsesvejledningen som værende meget bred, omfattende i princippet hele befolkningen. I forbindelse med afklaring af målgruppen lægges der vægt på, at der i samfundet både er behov for individuel vejledning samt mere generel borgeroplysning om uddannelsessystemet og erhvervsmuligheder på lokalt plan såvel som generelt. Mere specifikt inddeles målgruppen i tre:

Gruppe 1: Folkeskoleelever med behov for individuel og kollektiv uddannelses- og erhvervsvejledning.

Gruppe 2: Uddannelsessøgende med behov for individuel og kollektiv studie-, praktik-, uddannelses- og erhvervsvejledning.

Gruppe 3: Personer i eller uden for beskæftigelse, der søger uddannelse eller beskæftigelse.

I det følgende ser vi mere specifikt på hvorledes målsætninger på det uddannelses- og erhvervspolitiske område for vejledningsindsatsen er konkretiseret i oprettelsen af piareersarfiit samt hvordan brancheskolerne og VGU indgår i den samlede vejledningsindsats og forsøget på at løfte kvaliteten i vejledningen ved at adressere nogle af de problematikker, der er blevet påpeget i politiske redegørelser om uddannelse, vejledning og vejledningscentre (se afsnit om historik ovenfor).

3. Rammen om vejledning på piareersarfiit og brancheskolerne samt VGU

Opstarten af Vejlednings- og introduktionscentre

På baggrund af anbefalinger fra den tidligere nævnte Redegørelse omkring erhvervs- og uddannelsesintroduktion samt vejledning¹³ blev det i 2002 vedtaget, at oprette kommunale vejlednings og introduktionscentre under navnet Piareersarfiit, der har til formål at koordinere uddannelses- og erhvervsvejledning i stedet for som tidligere, at betragte hhv. uddannelsesvejledning og erhvervsvejledning som to uafhængige størrelser. Disse centre er Piareersarfiit. Overordnet var forslaget møntet på at overkomme koordinationsproblemer og derudover fremlægges oprettelsen af centrene som et led i et nødvendigt kvalitetsløft inden for uddannelses- og erhvervsvejledningen.

¹² Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00, s. 8

¹³ Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00, side 8, afsnit 3.3.

Piareersarfiit er nærmere defineret således:

”Med vejlednings- og introduktionscentre skal forstås, at både det kommunale arbejdsmarkedskontor, de kommunale introduktionsuddannelser, den kommunale arbejdsmarkeds- og uddannelsesvejledning samt vejledning i forbindelse med kurser og revalideringsopgaver samt afholdelse af kurser inden for arbejdsmarkedsområdet bliver samlet i en forvaltning/center.”¹⁴

Piareersarfiit forventes således i en politisk og administrativ kontekst at være løsningen på de tidligere beskrevne problematikker angående behov for effektivisering og koordinering på vejledningsområdet ved at samle arbejdsformidling/vejledning, kompetenceudvikling og uddannelses- og erhvervsintroduktion samt erhvervsuddannelsesaktiviteter¹⁵, der tidligere har været adskilt på forskellige institutioner. Disse overgår med oprettelsen af Piareersarfiit til kommunal overgår disse opgaver til kommunal forvaltning, mens principperne for tildeling af midler til området forbliver de samme¹⁶. Af både servicekontrakter for Piareersarfiit og redegørelsen for oprettelsen af disse fremgår det klart, at forbedringer på vejledningsområdet i form af nye vejlednings- og introduktionscentre har som det overordnede formål, at forøge chancerne for at nå det overordnede politiske mål, nemlig at to tredjedele af arbejdsstyrken i landet gennemfører en kompetencegivende uddannelse senest i år 2020.¹⁷

Som centre for vejledning, bliver der i Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre lagt vægt på, at Piareersarfiit skal være synligt for borgerne. Forventningen og ambitionen er dermed oprettelsen af centre hvor hele befolkningen i princippet kan modtage relevant vejledning omkring alle erhvervs- eller uddannelsesmæssige forløb enten i forbindelse med ledighed eller i forbindelse med ønsket uddannelse eller opkvalificering (jf. afsnit om målgruppen for vejledningsindsatsen).

Mere konkret skal vejledning på Piareersarfiit indebære :

- ”At det bliver synligt for den enkelte borger, ung som gammel, hvor man skal gå hen for at få vejledningen om sin fremtid (...).”¹⁸
- ” (...) at den enkelte vejleder forpligtes til at skabe koordinering mellem uddannelses-, arbejdsliv og ledighed.”¹⁹
- At vejledningen bygges op omkring individuelle handlingsplaner, som er en ”konkret aftale mellem arbejdsmarkedskontoret [læs: Piareersarfiit, vores tilføjelse] og den ledige med henblik på at få

¹⁴ Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre, DSA, 30. september 2002. J. nr. 48.22., s. 4.

¹⁵ Jf. Piareersarfiits opgaver under kommunalt ansvar, Servicekontrakter for Piareersarfiit i Grønland, 1. april 2006-31. december 2008, afsnit 3.01.

¹⁶ Jf. Servicekontrakter for Piareersarfiit i Grønland, 1. april 2006-31. december 2008, afsnit 1.04.

¹⁷ Der er en uoverensstemmelse mellem oplæget Fremgang gennem uddannelse og kompetenceudvikling, hvor målet er 2014 og Landsstyrets forslag til uddannelsesplan, Dec. 2005, hvor målet er 2020. I denne sammenhæng er året 2020 brugt, i det det er det senest fastsatte mål.

¹⁸ Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre, DSA, 30. september 2002. J. nr. 48.22., s. 7.

¹⁹ Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre, DSA, 30. september 2002. J. nr. 48.22., s. 7.

vedkommende ind i et ordinært arbejde eller uddannelsesforløb. I handlingsplanen aftales beskæftigelses og uddannelsesmål og hvilke tilbud, den ledige skal have for at nå dette mål".²⁰

- "(...) gennem vejledning og introduktionsforløb at kunne kvalificere hver enkelt uddannelsessøgende til optagelse på en relevant uddannelse."²¹

Resultatmålene aftalt mellem kommunerne og SIIP i servicekontrakterne for 2006 er de nyeste tilgængelige mål i dokumentgennemgangen. Specifikt for de tre udvalgte kommuner, som casestudierne omhandler, fastslås det, at Piareersarfiit i alle tre kommuner skal oprettes med de i serviceaftalen nævnte aktiviteter. Resultatmål for 2006 er endvidere, at der i hver af kommunerne etableres en database/statistisk materiale samt at kommunerne via servicekontrakterne forpligter sig til at udarbejde både løbende og afsluttende evalueringer af Piareersarfiits arbejde med servicekontraktens målsætninger. SIIP forpligter sig i servicekontrakterne til at stille databehandlingsprogram og særlig evalueringsbekendtgørelse til rådighed. Disse værktøjer kan være med til at dokumentere arbejdet med bl.a. vejledning.

Brancheskolerne

Brancheskolerne har som et led i gennemgribende forandringer på erhvervsuddannelsesområdet en række centrale opgaver som et led i den overordnede uddannelsesplan. I forhold til herværende evalueringsspektiv er det Brancheskolernes vejledningsopgave i forhold til de opstillede mål i uddannelsesplanen, der har relevans. Det er således især målet om at gennemførselsprocenten på alle uddannelser fra og med optaget i 2005 skal være over 70%, der er en central opgave for brancheskolerne, når vi ser isoleret på vejledningsindsatsen. Vi kan i denne forbindelse tale om en form for fastholdelsesvejledning, der skal støtte de studerende under uddannelsesophold samt evt. vejledning omkring de muligheder den enkelte har som færdiguddannet²². Vejledningen på brancheskolerne blev bl.a. diskuteret på et mini-seminar om kvalitet i erhvervsuddannelserne i april 1998 hvor det blev konkluderet, at vejledningen på de lokale erhvervsskoler kunne karakteriseres som god, men at al øvrig uddannelsesvejledning – herunder vejledning under ophold på brancheskoler – var blevet dårligere gennem de sidste år.²³ Som led i vejledningsindsatsen påhviler det således brancheskolerne at sikre en vejledning af høj kvalitet til eleverne med henblik på at realisere en gennemførselsprocent på 70 pct. Dette krav eller en nærmere specificering af vejledningens organisering og indhold på Brancheskolerne er dog ikke forankret juridisk. I Hjemmestyrets bekendtgørelse om styrelsen af brancheskolerne, der er fra 1998, fremgår det blot, at brancheskolerne som en af sine opgaver skal varetage uddannelses- og erhvervsvejledning til skolens elever²⁴.

²⁰ Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre, DSA, 30. september 2002. J. nr. 48.22., s. 7.

²¹ Servicekontrakter for Piareersarfiit i Grønland, 1. april 2006-31. december 2008, afsnit 1.03.

²² Sidstenævnte del har vi udelukkende fra samtaler med SIIP.

²³ Redegørelse om STI-uddannelser, 27. september 1998, EM 1998/40, KIIIP j. nr. 52.20.00, bilag 2, s. 23.

²⁴ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 5. november 1998 om styrelsen af brancheskolerne, kap. 4, § 12, stk. 5).

Vejledergrunduddannelsen

VGU fremgår i studieordningen fra 2006 som et tiltag på baggrund en lang række anbefalinger vedrørende erhvervs- og uddannelsesvejledning. Uddannelsen er målrettet alle med en vejlederfunktion, hvilket på nuværende tidspunkt er adgangskravet til uddannelsen. Som beskrevet ovenstående omkring vejledningsindsatsens historik, var en kvalificering af vejlederne for at skabe et kvalitetsløft i vejledningen, en at de forudsætninger man fra politisk har forbundet med at forbedre vejledningen generelt. Ligeledes har uddannelsen til formål at skabe grobund for de kommunale vejledernetværk, der som det fremgår af Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre fra 2002, har til ansvar at koordinere vejledningsindsatsen sammen med Piareersarfiit²⁵.

Således fremgår det af studieordningens indledning, at:

”Vejledergrunduddannelsen skal bidrage til at kvalificere vejledningen af børn, unge og voksne om uddannelse, erhverv og arbejde i Grønland. Vejledergrunduddannelsen skal både bidrage til at tilgodese den enkelte vejledningssøgendes interesser og forudsætninger samtidigt med at samfundets behov for tilgang af kvalificeret arbejdskraft og dermed fortsat udvikling imødekommes. Vejledergrunduddannelsen skal kvalificere den enkelte vejleder og medvirke til at kvalitetsudvikle de forskellige vejledningsordninger i Grønland samt til at etablere og vedligeholde lokale og regionale vejledernetværk.”²⁶

I forhold til vejledningsindsatsen tilskrives VGU i studieordningen betydning på tre afgørende punkter. For det første som et tilbud om en uddannelse, der kvalificerer vejledere i deres job og ruster dem til at kvalitetsudvikle vejledningen. For det andet, at skabe grobund for en vejledning, som tilgodeser både den enkelte og samfundet, samt for det tredje, at der etableres og vedligeholdes vejledernetværk. Juridisk set er uddannelsens formål og funktion endnu ikke forankret i en bekendtgørelse, så der arbejdes udelukkende ud fra den af Direktoratet (SIIP) godkendte studieordning.

En nærmere analyse af VGU, set i forhold til de overordnede mål for vejledningsindsatsen, indgår som en del af casestudiet, hvor vi ser på, hvordan den overordnede politiske ramme omsættes i konkrete forståelser og målsætninger på vejledergrunduddannelsen (jf. evalueringsdesign).

4. Opsamling på analyse

Med denne indledende dokumentanalyse har formålet været, dels at se på de politiske og administrative mål med den aktuelle vejledningsindsats, og dels at opsamle informationer om den forvaltningsmæssige ramme, hvori kommunerne og de ansatte på Piareersarfiit, Branchskolerne og VGU skal finde baggrund for tiltag og praksis.

²⁵ Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre, DSA, 30. september 2002. J. nr. 48.22, s.9. Det fremgår desuden af notatet fra KIIIP til KANOKUKA vedr. uddannelsesvejledning i kommunerne fra 1992, at det anbefales at lave årlige opfølgingskurser for vejledere.

²⁶ Studieordning for Vejledergrunduddannelsen, SIIP / 3. reviderede udgave, august 2006, s. 2.

Det kan konkluderes, at vejledning ses som en helt fundamental indsats i forhold til at nå målene i den nationale målsætning om kompetenceløft for befolkningen 2020.

I de politiske og administrative dokumenter vægtes uddannelses- og erhvervsvejledning som et fundamentalt vigtigt middel til at realisere de politiske fastlagte mål i Landsstyrets uddannelsesplan. Det er i de analyserede redegørelser og oplæg især den organisatoriske ramme omkring den aktuelle vejledningsindsats, der vægtes, i form af oprettelsen af vejlednings- og introduktionscentre. I den forbindelse bliver koordinationen af vejledningsaktiviteter tillagt afgørende betydning for at vejledningsindsatsens kan få en reel virkning og leve op til intentionerne. Ansvar herfor ligger i Piarersarffit, men hvad der nærmere bestemt skal koordineres står lidt svagere. Det kan altså konkluderes at vejledningen på Piarersarffit forventes at løfte den koordineringsopgave, som hidtil ikke er blevet løftet og det anbefales i både Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre fra 2002 samt Redegørelse om Uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning fra 1998 at den kommunalt ansatte vejleder i Piarersarfik, har den koordinerende funktion.

De overordnede mål for vejledningsindsatsen i form af målene i Landsstyrets uddannelsesplan samt målsætninger for den organisatoriske ramme omkring vejledningsindsatsen og vigtigheden af koordinering og højere kvalitet i vejledningen fremgår relativt klart af de gennemgåede dokumenter. Hvad angår koordineringen mere specifikt samt det konkrete indholdet og tilbud om vejledning, er dette overladt til de kommunale forvaltninger at omforme de meget overordnede rammer til en konkret indsats og reelle vejledningstilbud. På samme måde er VGU'ens indhold overladt til relativt overordnede forventninger, nemlig at give vejlederne et kompetenceløft med fokus på koordinering og vægtning af både det personlige og det samfundsmæssige i vejledningsarbejdet²⁷.

Afslutningsvist kan vi på baggrund af dokumenterne konkludere en række forudsætninger, som kan betragtes som kriterier og intensioner for vejledningsindsatsen lokalt på Piarersarffit og Brancheskolerne samt for VGU. På baggrund af disse ønsker vi i den kommende dataindsamling at undersøge, i hvilket omfang der kommunalt, centralt og med VGU'en er taget stilling til de krav og ønsker, der fra politisk/administrativt hold er nedfældet samt i den forbindelse at undersøge om og hvordan, dette er omsat til praksis.

Fra Landsstyrets uddannelsesplan, der som konkluderet i denne dokumentanalyse udgør den overordnede ramme omkring vejledningsindsatsen, ligger konkret følgende informationer om mål og intensioner for vejledningsindsatsen:

²⁷ Denne konklusion bygger udelukkende på læsningen af Studieordning for Vejledergrunduddannelsen, SIIIP / 3. reviderede udgave, august 2006.

Centrene (piareersarfiit) skal fungere som en samlet enhed og være indgang *en* til vejledning, visitation og opstilling af individuelle handlingsplaner for ledige og uddannelsessøgende. Kommunerne skal selv skabe rammerne for dette.²⁸

Der skal ske en kompetenceudvikling af vejledningspersonalet i kommunerne.²⁹

Der skal dannes netværk mellem Piareersarfiit i de forskellige kommuner.³⁰

Der skal oprettes et centralt rejsehold, der kan støtte de lokale bestræbelser under oprettelsen af piareersarfiit herunder udformningen af vejledningsindsatsen.³¹ Betydningen af et rejsehold, er også nævnt i de årlige afrapporteringerne på sektorprogrammet fra både 2006 og 2007.³²

Fokus på fortolkningen og omsætningen af disse konkrete intensioner og mål for vejledningsindsatsen vil være en vigtig del af den kommende dataindsamling i forbindelse med casestudier af kommunerne Narsaq, Sisimiut og Nuuk.

²⁸ Landsstyrets forslag til uddannelsesplan, Dec. 2005, s.7.

²⁹ Landsstyrets forslag til uddannelsesplan, Dec. 2005, s.8.

³⁰ Landsstyrets forslag til uddannelsesplan, Dec. 2005, s.8.

³¹ Landsstyrets forslag til uddannelsesplan, Dec. 2005, s.8.

³² Afrapportering af status på sektorprogrammet og den ekstraordinære uddannelsesindsats 2006 samt 2007, s. 3.

Bilag 1: Dokumentoversigt

Følgende dokumenter er læst i forbindelse med evalueringens indledende dokumentanalyse:

Landsstyrets forslag til uddannelsesplan, Dec. 2005

<http://www.nanoq.gl/upload/siip/uddannelsesplanen061205endelig.pdf>

Fremgang gennem uddannelse og kompetenceudvikling:

<http://www.nanoq.gl/upload/siip/fremgang%20gennem%20uddannelse%20og%20kompetenceudvikling.pdf>

Afrapportering af status på sektorprogrammet og den ekstraordinære uddannelsesindsats 2006

<http://www.nanoq.gl/upload/siip/efterår%202006%20-%20afrapportering%20sektorprogram%20og%20uddannelsesplan.pdf>

Afrapportering af status på sektorprogrammet og den ekstraordinære uddannelsesindsats 2007

<http://www.nanoq.gl/upload/siip/afrapportering%20fm2007%20dk.pdf>

Uddannelsespolitisk redegørelse, Grønlands Hjemmestyre, maj 1995. (Udleveret)

Redegørelse om vejlednings- og introduktionscentre, DSA, 30. september 2002. J. nr. 48.22. (Udleveret)

Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00. (Udleveret)

Bilag til Redegørelse om uddannelses- og erhvervsintroduktion samt vejledning, 27. september 1998, EM 1998/41, KIIIP j. nr. 52.20.00. (Udleveret)

Økonomisk grundlag ved etableringen af Vejlednings- og introduktionscentre i kommunerne, oprindelse/dato ikke oplyst. (Udleveret)

Redegørelse om STI-uddannelser, 27. september 1998, EM 1998/40, KIIIP j. nr. 52.20.00. (Udleveret)

Notat til KANUKOKA. Vedr. Uddannelsesvejledningen i kommunerne, KIIIP, 24. marts 1992, j. nr. 04.01.11. (Udleveret).

Notat vedr. igangsætning og gennemførelse af en proces, der leder frem mod etablering af en ny og moderniseret styrelsesordning for de grønlandske brancheskoler, William Markussen, 2.3.07. (Udleveret)

Studieordning for Vejledergrunduddannelsen 2006

Udleveret i kopi 2006

<http://www.ninuuk.gl/filer/VGU%20ny%20studieordningc.RETTET.doc>

Servicekontrakter for samtlige Piareersarfiit i Grønland (udleveret)

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 5 af 3. september 1982 om uddannelses- og erhvervsvejledning i Grønland.

http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/1982/bkg/bkg_nr_05-1982_dk.htm

Landstingsforordning nr. 2 af 31. maj 1999 om erhvervsuddannelser og erhvervsuddannelseskurser.

<http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/1999/f02-99.htm>

Landstingsforordning nr. 5 af 14. november 2004 om uddannelsesstøtte

http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/2004/lft/lft_nr_05-2004_uddstoette/lft_nr_05-2004_dk.htm

Landstingsforordning nr. 10 af 18. december 2003 om arbejdsformidling m.v.
http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/2003/ltf/ltf_nr_10-2003_arbejdsformidling/ltf_nr_10-2003_dk.htm

Landstingslov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland.
http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/1992/LtI/ltI_nr_27-1992_dk.htm

Landstingsforordning nr. 14 af 12. november 2001 om aktivering af ledige.
<http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/2001/ltf%20nr%2014%202001%20aktivering%20af%20ledige/ltf%20nr%2014-2001%20forordning%20dk.htm>

Landstingsforordning nr. 4 af 31. maj 2001 om revalidering
<http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/2001/ltf%20nr%204%20revalidering/ltf%20nr%204-2001%20dk.htm>

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 5. november 1998 om styrelsen af brancheskolerne.
<http://www.nanoq.gl/gh.gl-love/dk/1998/b29-98.htm>